

Matthias Claudi- us, Vespera kan- to	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudi- us, Vespera kan- to	Matthias Claudius, Abendlied
<i>tradukita de Guido Holz</i>	<i>tradukita de Adolf Burkhardt</i>	<i>tradukita de Man- fred Retzlaff</i>	
1. La luno nun ekhe- las, Steletoj oraj belas En la ĉiela klar’; L’arbaro nigra re- vas, Kaj el herbejo levas Mirige sin nebula mar’.	1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l’okul’. Arbaro mute revas; el la herbej’ sin levas mirinde blanka la ne- bul’	1. La luno nun le- viĝis, La steloj eklumiĝis, Subiĝis jam la sun’. Silentas la arbaro Kaj super la kam- paro Nebulo blanka kuŝas nun.	1. Der Mond ist aufgegan- gen, Die goldnen Sternlein prangen Am Himmel hell und klar; Der Wald steht schwarz und schweiget, Und aus den Wiesen stei- get Der weisse Nebel wunder- bar.
2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska rondo Hejmecas kun fa- vor’! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l’tago dorme pe- lu for.	2. Ripozas mont’ kaj valo sub la krepusk-vualo trankvile kvazaŭ lag’. Por vi jen la permeso fordormi en forgeso la malbonaĵojn de la tag’.	2. La mondo ŝajnas kiel Hejmeca ĉambro, tiel Trankvila estas ĝi. Dormante ĉiun pe- non, Affikton kaj ĉagrenon Dum nokta hor’ forgesu vi. ²	Wie ist die Welt so stille Und in der Dämmerung Hülle So traulich und so hold! Als eine stille Kammer, Wo ihr des Tages Jammer Verschlafen und vergessen sollt.
...	...	...	...

² alia versio:

2.) Ah, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la affikton vi!

3. Ĉu vi la lunon konas? Aspekto nur duonas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas multo, Loganta al insulto, Okulojn ĝenas la malhel'.	3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	3.) Jen staras ĉe l' ĉielo Tre eta fora stelo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridindaĵo; Ĉar ne videblas ĝi al ni.	2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu sehen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sa- chen, Die wir getrost belachen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.
4. Ni homoj tiel vantaj Ja estas nur pekantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltrikas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4.) Ni homaj fieruloj, Mizeraj ni pekuloj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn elpensajojn, Sed vana estas tio ĉi.	3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.
5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne veku raron, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respektaj, Infane gaju nia kor'!	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.) La Dian savon vidu Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!	4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergängliches trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!
6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin forpreni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fidele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6.) Finfine vi nin prenu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin prenos, Ho faru, ke ni venos En vian regnon, kara Di'!	5. Wollst endlich sonder Grämen Aus dieser Welt uns neh- men Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns genom- men, Laß uns in Himmel kom- men, Du unser Herr und unser Gott!
...	...	...	...

7. Kuŝiĝu do kun pio
Vi en la nom' de
Dio,
Jam fridas nokta
vent'.
Per punoj, Di', ne
ĝenu,
Per dolĉa dorm' nin
benu,
Najbaron ankaŭ en
turment'.

*Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).*

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

7. Gefratoj, nun ek-
kuŝu!
Vin nokta vent' ne
tuŝu,
dum ŝirmas anĝelar'.
Indulgu, Di', nin grace,
por ke nun dormu pace
ni kaj malsana la naj-
bar'.

*Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).*

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

7.) Gefratoj, enli-
tiĝu,
Trankvile endor-
miĝu!
Noktiĝas ĉie ĉi;
Vin gardos nia Dio.
Li regas super ĉio.
Ĝis morgaŭ nun ri-
pozu vi!

*Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.*

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en "Esperanto aktuell 6/1984".

6. So legt euch denn, ihr
Brüder,
In Gottes Namen nieder;
Kalt ist der Abendhauch.
Verschon uns, Gott! mit
Strafen,
Und laß uns ruhig schlafen!
Und unsern kranken Nach-
bar auch!

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).*

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.